

JURNALUL ZILEI

În județul Brăila, cu participarea soților Ceaușescu, a fost celebrată „Ziua Recoltei”. România a expus mașini-unelte la Târgul internațional Guayana '89 din Venezuela. Daniela Silviș a obținut titlul de triplă campioană a lumii.

„Ziua Recoltei“

În 1989, RS România sărbătorea „Ziua Recoltei” la 29 octombrie. Ziua marca încheierea recoltărilor de toamnă („zi de cînstire a muncii pline de hîrnicie,

pricepere și dăruire a celor care, prin străduința lor de zi cu zi, dau țării pâinea și belșugul recoltelor”, a scris Scînteia).

Loc al ritualului a fost ales Brăila, deoarece județul a cunoscut o dezvoltare, „în ritm susținut”, pe toate planurile – economic, social-cultural, edilitar, beneficiind de asemenea de o industrie modernă. Iar brăilenii ieșiseră frunțași la grâu în campania lui '89.

(Continuare în pag. a II-a)

JURNALE PERSONALE

29 OCTOMBRIE

Zile de toamnă splendide. Teii din geamul meu se răresc tot mai mult de frunze. E atîta galben peste tot! Poți muri de-atîta galben! Azi și ieri a trebuit să fiu la Râmnic, la centenarul liceului meu. Dar în ultima clipă m-am răzgândit. Să serbez un centenar de liceu, care pe vremea mea se chema „Regele Ferdinand”, în acest context politic penibil, cînd tot ce faci, tot ce spui trebuie să oglindească „dragostea” (!) la față de Congresul al XIV-lea, cel din noiembrie, și să-ți termini fiecare „cuvînt” cu adeziunea ta la realizarea lui Ceau-Cac președinte, e de-a dreptul ridicol și grotesc! Mă bucur că toți cei plecați acolo au avut parte de vreme frumoasă! Abia nu-l mai văd pe poltrucul C. dîndu-și aere de trubadur și holbîndu-și ochii mari pe un obraz buhăit de trai bun și chiolhanuri! M-am mulțumit să-i trimit lui Șerban (directorul liceului) o scrisoare de scuze și „jene”: „Stimate domnule Șerban, îmi pare rău că din motive independente de voința mea nu mai pot răspunde, cum hotărâsem, amabilei dumneavoastră invitații la sărbătorirea centenarului liceului. Rămîn în mine, totuși, permanent, dragostea și amintirile legate de școala, profesorii și plăsurile Râmnicului. Fiecare drum al meu pe străzile și prin grădinile orașului...” etc. etc.

Au apărut termeni noi în vocabularul nostru și așa pești și înzoronat cu țigănisme. Azi, în parcul din cartier, o doamnă spunea alteia, pe o bancă, la marginea lacului sec, despre o cunoștință: „Ne-am întîlnit la rație!”. Acest „rație”, încetățenit o dată cu „arondarea”: „Unde ești arondat?”, întreb. Și ți se răspunde: „La alimentara din colț! (Domnul C, în disperare de mișcări de lume, ca să se creadă că avem ce mânca, o raționalizat, să aibă toată lumea, ouăle, carnea, mezelurile, brînză.

(Continuare în pag. a II-a)

CALENDAR

29 octombrie (duminică)

Soarele a răsărit la 6:49, a apus la 17:09
Luna a răsărit la 6:41, a apus la 16:36
Sărbătoare creștină: Cuv. M. Mc. Anastasia Romana; Cuv. Avramie; Duminica a XXIV-a după Rusalii

S-a întîmplat la

29 octombrie 1989

● La Beijing a avut loc un miting consacrat împlinirii a 100 de ani de la nașterea lui Li Dazhao, unul dintre membrii fondatori ai Partidului Comunist Chinez. Au participat Jiang Zemin, secretar general al Comitetului Central al PC Chinez, Yang Shangkun, președintele RP Chineze, Li Peng, premierul Consiliului de Stat, alți conducători de partid și de stat. Secretarul general al CC al PC Chinez, Jiang Zemin, a evocat viața și activitatea lui Li Dazhao, pioner al mișcării comuniste chineze

● Consiliul Internațional al Grăului a revizuit ultimele previziuni privind producția mondială de grâu în campania 1989-1990. Potrivit ultimului raport al acestui organism, cu sediul la Londra, producția de grâu a lumii se cifra în perioada amintită la 530 de milioane de tone

● Participanții la Congresul austriac de medicină au relevat că 85% dintre fumători sufereau de afecțiuni pulmonare, relata agenția austriacă APA. În Austria, numărul fumătorilor afectați de astfel de boli se ridică la 500.000. Deoarece fumatul provoca dificultăți respiratorii, majoritatea consumatorilor de tutun nu-și dădeau seama că s-au îmbolnăvit decât într-un stadiu avansat al afecțiunilor pulmonare

Ramona VINTILĂ

DE „ZIUA RECOLTEI” SĂ CRAPE, DE INVIDIE, DUȘMANII!

La sfârșit de octombrie, de regulă după ce agricultorii termină de strâns ultimele roade ale toamnei, în semn de mulțumire, se închină o masă imbelșugată anului darnic ce se termină. În anii socialismului însă „Ziua recoltei” devenise o sărbătoare națională, cu expoziții agricole, defilări și manifestații pe stadioane. În 1989, pentru sărbătorirea „Zilei recoltei” a fost ales județul Brăila. Acolo s-a deplasat cuplul prezidențial să înmâneze personal titlul de „Erou al Noli Revoluției Agrare”. De ce Brăila? Conform raportărilor, s-au obținut cele mai mari producții din istoria județului: 9.110 kg grâu și secară, 7.509 kg orz, 6.324 kg floarea-soarelui, 6.300 kg soia, peste 30.000 kg porumb și tuteleți în medie la hectar și nu mai puțin de 503.000 tone de legume!

Vizită în comunele județului

Vizita cuplului Ceaușescu în județul Brăila a început încă de sîmbătă. Înainte de primirea oficială, „Tovarășii” au făcut două popasuri în județ. Primul a fost la Întreprinderea Agrară de Stat Urleasca, unde au fost însoțiți de primul-secretar Anton Lungu, iar al doilea în comuna Tudor Vladimirescu. Ambele s-au desfășurat după tipar. Au fost întîmpinați „cu bucurie” de locuitorii ai comunei și ai localităților apropiate, veniți „să le adreseze din inimă urări de bun venit, sănătate și putere de muncă”, „înălții oaspeți” au primit flori și pâine cu sare. S-au purtat apoi „dialoguri” cu specialiști. Iar secretarul general al partidului a inspectat personal lanurile de porumb. Și nu orice lanuri, ci sole semănate cu porumb din soiul Fundulea 420, din care s-a asigurat o producție preliminară de 24.700 kg la hectar!!! Cum altfel, cînd „stuteleți, câte 2 și, uneori, chiar 3 pe planta înaltă și viguroasă sunt bine dezvoltate, cu boabe pline, mari și aurii”?

După ce au străbătut într-o mașină deschisă comuna Tudor Vladimirescu, s-au oprit pentru câteva clipe în centrul civic, unde le-au fost prezentate nivelul de dezvoltare și rezultatele obținute în comună.

Prima zi la Brăila

Primirea oficială în județ a avut loc pe platoul din fața Întreprinderii de Utilaj Greu „Progresul”, unde „mii de mii de oameni purtau cu mîndrie drapele tricolore și roșii, portrete ale tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu, pancarte cu urări la adresa partidului și secretarului său general”, a descris Scînteia atmosfera de întîmpinare. Militari și membri ai gărzilor patriotice au prezentat onorul și s-a intonat imnul de stat al RSR. Conform protocolului, au primit și aici pâine și sare, au fost îmbrățișați de pionieri și șoimi ai patriei bine controlați înainte, li s-au oferit flori și s-au agitat pancarte. „Tovarășii” au călcat apoi Întreprinderea Progresul, unde Nicolae Ceaușescu a primit raportul despre îndeplinirea planului, modernizarea utilajelor. A dat, la schimb, indicații.

Printre uralele și ovațiile oamenilor plasați pe traseu, „să-și exprime sentimentele de nemărginită recunoștință pentru marile prefaceri innoitoare”, Tovarășii și-au încheiat ziua la sediul Comitetului de Partid Brăila.

Expoziția Agriculturii

Primul obiectiv din ziua de duminică a fost expoziția agriculturii județului. Pe drum însă, din mașina deschisă pusă la dispoziție, cuplul prezidențial a urmărit semnele de viață nouă de pe principalele artere ale orașului („cadru arhitectonic complet nou și de o reală frumusețe”). La intrarea în expoziție („străjuită de un impunător arc de triumf”), tineri și tinere în costume

Doar cele mai mari și mai frumoase roade ale toamnei au fost expuse privirii „înălților oaspeți”

FOTO: AGERPRES

populare i-au întîmpinat pe Tovarăși cu pâine rumenă, făcută chiar din recolta anului 1989 („cea mai bogată din istoria agriculturii brăilene”). Împreună cu înalți funcționari din Ministerul Agriculturii, din Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, prim-secretari și specialiști, Nicolae și Elena Ceaușescu au admirat

roadele toamnei. S-au prezentat date privind structura culturilor, modul de folosință a terenului, dinamica producțiilor vegetale și animale și stadiul lucrărilor de îmbunătățire funciă. S-au purtat discuții cu ministrul Agriculturii și cu membrii din conducerea județeană, iar Nicolae Ceaușescu a făcut aprecieri și observații, a stabilit sarcini pentru reali-

zarea planului. Pe lângă principalele standuri destinate culturilor de toamnă și legumiculturii, au fost organizate spații expoziționale destinate zootehniei și sectorului de mecanizare – dotat cu tractoare și mașini agricole utilizate în întreaga țară la muncile câmpului. Un ultim sector a fost rezervat industriei mici și celei alimentare.

„Ceaușescu și poporul!”

Punctul culminant al „Zilei recoltei” a fost marea adunare populară de pe stadionul municipal („împodobit sărbătorește”).

(Continuare în pag. a II-a)

NOMENCLATURA

Cât câștiga un șef din CC al CPUS?

Dacă ar fi să ne luăm după statistici, un muncitor sau un angajat sovietic mediu câștigă 167 de ruble pe lună. Salariul unui șef de sector din Comitetul Central se ridică la 450 de ruble pe lună. Acest răspunsabil are în plus dreptul la un concediu de treizeci de zile pe an, plus timpul necesar pentru deplasări. Salariul mediu, în schimb, are dreptul doar la două săptămâni de concediu pe an. La începutul perioadei sale de vacanță, șeful de sector primește nu doar un al doisprezecelea salariu, ci și pe cel de-al treisprezecelea, plus o „primă de cură” de 450 de ruble. Trebuie precizat că nici așa-zisa cură, nici acest concediu nu îl costă nici o copaică: este luat în primire, pentru o lună, într-o casă de vacanță a Comitetului Central al Consiliului miniștrilor. Soția sa va beneficia, în aceeași locație, de un sejur la preț redus, în vreme ce copiii săi vor pleca într-o tabără de pionieri de prima clasă. Ceea ce înseamnă că șeful de sector primește treisprezece luni de salariu, dar că nu trăiește din ceea ce câștigă decât unsprezece luni. El dispune, așadar, de 531 de ruble și 80 de copeici pe lună. Și

asta nu e tot. Șeful de sector mai primește și faimoasa „Kremliovka”, mîndria oricărui nomenclaturist ajuns: este vorba despre bonuri care dau dreptul la un „coș cu provizii” plin cu produse de primă mână care, în mod normal, sunt imposibil de procurat de la Moscova și, cu atât mai puțin, din provincie. Distribuția contingentului de „Kremliovka” are loc la cantina din Kremlin, pe Uliza Granovskio, la numărul 2.

Ziaristul american Hedrick Smith descrie într-o manieră foarte exactă, în cartea sa „Rușii”, sosirea nomenclaturistilor și a soților lor, care se strecoară rapid în spatele unei uși de sticlă, aparent banale, deasupra căreia scrie: „Birou de concedii”. Pot fi văzuți apoi cum ies încărcăți cu pachete mari, învelite în hîrtie cafenie, și cum urcă în mașina care îi așteaptă. Smith a omis să evoc o altă categorie de vizitatori: șoferii și menajerele acestor doamne care vin să recupereze recipientele de aluminiu ce au mai multe compartimente suprapuse și care servesc la transportarea prânzului nomenclaturistilor. Rațiile sunt atât de

copioase, încât o singură porție e de ajuns pentru a hrăni toată familia. Multe soții de nomenclaturisti preferă să se bazeze pe cantina Kremlinului mai mult decât pe talentul (și pe buna-credință) propriilor lor bucătarese.

Bonurile „Kremliovka” alocate șefului de sector corespund unei prime lunare de 70 de ruble. Din nou, nu este vorba despre ruble obișnuite. Prețurile produselor la care dau dreptul „Kremliovka” sunt calculate în funcție de un indice datînd din 1929. Anumiți nomenclaturisti au apreciat – și putem să îi credem pe cuvînt – că dacă ținem cont de costul actual al vieții, un șef de sector primește, de fapt, datorită acestor bonuri alimentare, o alocație de 200 de ruble pe lună, adică de 2.400 de ruble pe an, repartizabile pe unsprezece luni lucrătoare.

Tragem de aici o primă concluzie: un șef de sector din CC câștigă în realitate 750 de ruble pe lună, adică de cinci ori mai mult decât muncitorul sau angajatul mediu.

(Continuare în pag. a II-a)

Primul agricultor al țării, în acțiune

Una dintre problemele deosebite cu care s-au confruntat cetățenii României în anii '80 a fost penuria de alimente, generată de hotărârea lui Nicolae Ceaușescu de a plăti anticipat datoria externă a țării prin creșterea exporturilor de produse alimentare, concomitent cu scăderea drastică a importurilor de bunuri (cu excepția materiilor prime). Efectul pe termen scurt a fost echilibrarea balanței de plăți externe a României, însă au fost create dificultăți unităților industriale, care aveau nevoie de importuri (utilaje, materiale și piese de schimb etc.) pentru continuarea producției de bunuri. În același timp, a crescut presiunea asupra cetățenilor.

Însămânțările și irigațiile

Deoarece se credea priceput, Nicolae Ceaușescu stabilea personal

perioada însămânțărilor și cum trebuie realizate acestea. De exemplu, în cadrul ședinței Comitetului Politic Executiv al CC al PCR din 2 martie 1989, președintele României declara: „Ploile care au căzut acum au creat condiții bune pentru lucrările agricole, și ploile vor continua. Trebuie să însămânțăm la timp, să folosim umiditatea pe care o avem ca, realmente, să putem să obținem o recoltă corespunzătoare. Trebuie să realizăm cel puțin 1 mil. ha la porumb irigat și întreaga suprafață irigată la legume, în toate județele. Trebuie să se discute foarte serios această problemă. Trebuie să avem o abundență de produse. De altfel, nici în 1988 și nici acum nu avem probleme cu legume, dar să avem abundență și să avem și surse mai bune pentru exportul de legume. Programele sunt clare, s-au discutat. (...) Eu am fost duminică (26 februarie 1989 – n.r.) în agricultură și în sol

temperatura era de 8-9 grade. (...) Porumbul se poate pune și la 6 grade, pentru că nu mergem spre iarnă. Dacă punem porumbul la 6 cm în pămînt, îi trebuie 10-15 zile până să răsară și, chiar dacă mai scade temperatura, rădăcina se duce în jos. Sigur, dacă undeva va fi îngheț, vom vedea atunci, dar pe ansamblu termenele trebuie scurte.

De altfel, noi am și atras atenția tovarășilor că, practic, nu mai trebuie să însămânțăm nimic în luna mai. Inclusiv orezul și toate celelalte culturi trebuie însămânțate mai devreme. Noi trebuie să câștigăm o lună pentru că, dacă primăvara câștigăm o lună de zile, câștigăm 30% la creșterea producției. Dacă scăpăm de luna iulie și începutul lunii august, adică de temperaturile mari, și dacă ne intră porumbul și floarea-soarelui cu legătură bună, avem producția asigurată. Acest lucru este binecunoscut, așa că termenele trebuie scurte. În sensul acesta trebuie discutat și așa trebuie luate măsurile. Nu trebuie să se mai vină cu justificări. Avem județe unde este peste 90% suprafață irigată și nu pot să mai vină să spună că a fost secetă. Am discutat din toamnă și sper că s-a și lucrat la sistemele de irigații.

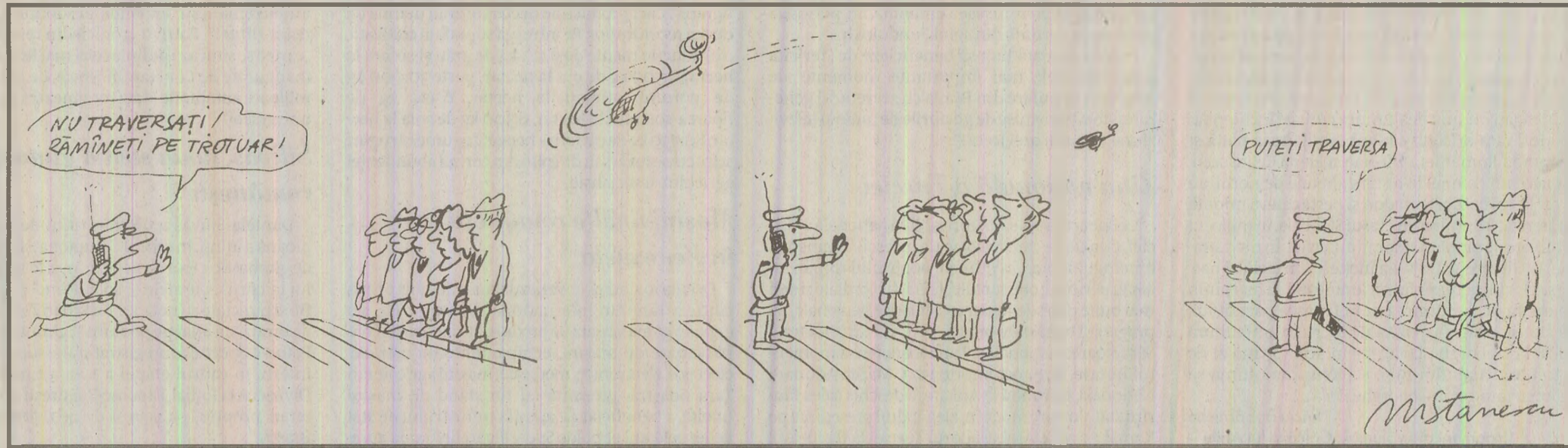
(Continuare în pag. a II-a)

Ultima vizită...

Sîmbătă, 30 septembrie 1989, lăsatul serii... O furtună naprăsnică s-a abătut asupra Sloboziei. Iscătit din senin, ca după o zi de vară târzie, vijelia a stins lumina în oraș mult mai devreme ca de obicei. Telefonele au amuțit și ele. Oamenii, buimăciți, abia trezitiți din somnul de după-amiază – somnul săptămînal venea întotdeauna ca o recompensă colectivă, singură, de altfel, pentru zilele de muncă fără cap și coadă în calendar –, și-au lăsat frunțile de ferestre, bucurându-se astfel că praful câmpiei nu le va mai intra în case, pervers, pătrunzător, ca până atunci. A doua zi, secretarul general al partidului, Nicolae Ceaușescu, avea să efectueze o vizită de lucru în județul Ialomița. În ultimii ani, Ceaușescu își anunța vizitele de lucru în scurt, fără un prelung, „preaviz”, uneori cu doar câteva ore înainte, luând prin surprindere autoritățile, determinându-le astfel să fie pregătite mereu pentru o eventuală întîlnire cu el, decisivă pentru mersul înainte al oamenilor muncii spre „societatea socialistă

multilateral dezvoltată”. Aparatul propagandistic era permanent censemnat, pregătit până în mîduva oaselor să adune sute și mii de oameni în întîmpinarea șefului statului. Poate și de aceea, mai disciplinați ca oricînd, activiștii județenei de partid s-au repleat în doar câteva minute la locul de adunare din Sala Biroului. Ceaușescu dorea să viziteze Cooperativa Agricolă de Producție Gheorghe Doja, unitate „Erou al Muncii Socialiste”, fabricile de ulei și cea de furfural ultimele două unități aflate pe platforma industrială a municipiului. După criteriile de competiție ale vremii, Ialomița fusese decretată câștigătoare locului întâi în agricultură pe anul precedent, iar producțiile agricole din 1989 erau, firește, cele mai mari din istoria acestor locuri: 8.000 kg orz la hectar, 8.535 kg grâu, 6.300 kg soia, 5.560 kg floarea-soarelui, 114.300 kg sfeclă-de-zahăr, 31.150 kg porumb și tuteleți și 80.300 kg legume.

(Continuare în pag. a II-a)

DE „ZIUA RECOLTEI“ SĂ CRAPE, DE INVIDIE, DUȘMANII!

(Urmare din pag. 1)

Au fost chemați, cu mic, cu mare: agricultorii, „oamenii ai muncii” din unitățile industriale ale județului, cadre didactice, școlari și preșcolari, li s-au înmănat pancarte și s-au repetat urale. Să vadă și să moară de invidie dușmanii cât de iubit era Ceaușescu de întregul popor. Pentru certitudinea succesului, organizatorii au adus manifestanți și din afara județului. Veniți cică din proprie inițiativă! Ca invitați, au fost prezenți primii-secrețari ai comitetelor de partid ale județelor Buzău, Călărași, Constanța, Galați, Ialomița, Tulcea și Vrancea și membrii din conducerea unor ministere și organizații. Conform indicațiilor de la repetiții, la apariția Tovarășilor în tribuna oficială, mulțimea a izbucnit în ropote de aplauze și urale. „S-a șcandat cu însuflețire «Ceaușescu-PCR», «Ceaușescu reales la al XIV-lea Congres!», «Ceaușescu și poporul!», «România a ales – socialism, pace, progres!»”

„Prefaceri ale Epocii de Aur”

Adunarea a fost deschisă de Anton Lungu. După mulțumirile adresate cuplului prezidențial pentru onoarea de a sărbători „Ziua recoltei” în mijlocul brăilenilor, a prezentat „marile prefaceri ale Epocii Nicolae Ceaușescu” în județ. „Astăzi realizăm în

numai șase zile întreaga producție industrială a anului 1950. Producția agricolă a sporit de 14 ori. Au fost create peste 55.000 de noi locuri de muncă, s-au dat în folosință mai mult de 70.000 de apartamente și case noi, școli, centre de creație și cultură. Au apărut orașe noi, centre industriale, a crescut continuu nivelul de trai material și spiritual al locuitorilor.” Au mai luat cuvântul Petre Perianu, directorul Întreprinderii Agricole de Stat Urleasca, Marinache Andronic, secretarul Comitetului de Partid de la Întreprinderea de Utilaj Greu Progresul Brăila, Marioara Țigănuș, secretar al Comitetului Comunal de Partid și primar al comunei Tudor Vladimirescu, Adrian Murgoci, director general al Combinatului de Fibră, Celuloză și Hârtie Brăila. Cuvântarea lui Nicolae Ceaușescu a fost prezentată pe larg în întreaga presă românească. A fost întrerupt de aplauze și urale de 25 de ori. La ieșirea de pe stadion, Nicolae și Elena Ceaușescu au străbătut pe jos „un adevărat culoar viu format de mulțimea de locuitori ai Brăilei, care le-au exprimat din nou cele mai calde sentimente, bucuria de a-i fi primit ca oaspeți dragi, mândria de a fi părtași la aceste momente memorabile din viața orașului și județului lor”. A fost ultima sărbătoare națională a recoltei din România. Și ultima vizită a lui Ceaușescu la Brăila.

Alexandra ZOTTA

Apariția cuplului prezidențial la tribuna oficială a fost salutăată cu aplauze și urale de manifestanți adunați pe stadionul municipal din Brăila

FOTOGRAFII: AGERPRES

Ultima vizită...

(Urmare din pag. 1)

Toate aceste producții ale „Noii Revoluții Agrare” fuseseră raportate prin telegame incendiare cu doar câteva zile înainte, deși, în realitate, ele nu atinseseră nici măcar o treime din valoarea supralicitată. Superproducțiile raportate în acea toamnă a anului 1989 nu aveau numai menirea să hrănească orgoliul nemăsurat al lui Ceaușescu, ci și ambția lui de a demonstra că, după „pata integrală a datorilor externe”, România ar avea garanții suficiente să se împrumute din nou pentru desăvârșirea planurilor sale megalomane. Așadar, deși se raportase terminarea recoltei în porumbului în tot județul, la Gheorghe Doja, Ceaușescu va vizita un lan de porumb de pe care urmau să se recolteze peste 31.000 de kilograme la hectar. De la primele ore ale dimineții, activiștii secției agrare, împreună cu noul președinte al cooperativei, Constantin Călin, ajuns în funcție după decesul celebrului Ion Spătaru, au „toaletat” lanul de porumb, pregătindu-l cum se cuvine pentru vizită. Plouase în timpul nopții, așa că potelele către lanul de porumb au fost pavate cu dulapi de scândură. Alături, cei de la trustul horticol avuseseră grijă să amenajeze „ca la carte” intanșabilele piramide cu fructe și legume, toate păstrate în depozite frigorifice, astfel încât ele să poată fi prezentate secretarului general oricând și oriunde.

Vizita cuplului ceaușist a fost scurtă. Labradorii au rămas în elicopter, iar cei doi și-au împărțit sarcinile din priviri: el s-a dus către lanul de porumb, iar ea, spre piramidele cu legume și fructe. În ultimii ani, oamenii străși pentru asemenea întâlniri erau mult mai curioși față de ce face și ce spune Elena Ceaușescu, cum este îmbrăcată ea, cum merge, dacă, așa după cum se zvonea, îi dicează pașii soțului ei până și în asemenea împrejurări. Astfel, ei au putut să vadă cum ciorapii Elenei Ceaușescu aveau un fir tras... în fața „piramidei”, ea a devenit foarte curioasă când a început să admire mostrele de prune expuse în lădițele de lemn negeliu: a vrut să știe câte hectare cu pruni se cultivau în județ și dacă acest pom fructifer creștea cum trebuie în Bărăgan. Responsabilitățile horticulturii i-au raportat că prunul se cultiva bine, că el era foarte rentabil și cu căutare la export. Atunci, „academiciana” i-a felicitat: „Foarte bine! Când eram mică, mama îmi dădea câteva prune, beam apă, mi se umfla burta și mă săturam. Prunele sunt bune, că umflă burta țăranelui!”.

Enici Bobărnice (fragment din volumul „Călcâiul lui Ahile – 20 de ani de viață politică în Ialomița”)

NOMENCLATURA

Cât câștiga un șef din CC al CPUS?

(Urmare din pag. 1)

Dar poate că dorim să luăm ca punct de reper, pentru comparație, nu cetățeanul „mediu”, care este un reper statistic, ci cetățeanul real, care se distinge de cel dintâi prin doar două aspecte: 1. El nu primește, cum este cazul în URSS, o parte din venitul nomenclaturii; 2. El nu este doar „muncitor sau angajat”, ci și lucrător într-un kolhoz, student, pensionar, adică face parte din categorii cu venituri mult mai modeste decât muncitorul sau angajatul obișnuit (este motivul pentru care aceste categorii nu apar în statistică).

În absența statisticilor, este imposibil de dat o cifră privind venitul mediu al unui cetățean sovietic obișnuit. Dar toată lumea știe în URSS că acest venit nu trece de 100 de ruble pe lună. Rezultă că un șef de sector din CC câștigă de șapte ori și jumătate mai mult decât un cetățean obișnuit.

Să adăugăm faptul că șeful de sector percepe o primă egală cu 10% din salariul său „pentru cunoașterea unei limbi străine și utilizarea ei la serviciu” – pentru două limbi, 20% – chiar dacă noțiunile sale nu sunt prea avansate și chiar dacă nu o utilizează niciodată la serviciu. Și asta nu e tot. Salariul efectiv al șefului de sector este echivalent

cu salariul său net. Toate produsele de care are nevoie le găsește în magazine sau „bufete” speciale, pe când cetățeanul obișnuit trebuie să fie multumit cu ceea ce reușește – și cu câtă dibăcie – să și procure prin circuitul comercial oficial, în care aprovizionarea este defectuoasă. Ar fi posibil de exprimat această diferență în procente dacă s-ar dispune de statistici cu privire la sumele medii pe care le cheltuiește pentru bunuri de larg consum cetățeanul sovietic. Dar în URSS, aceste cifre sunt secrete de stat.

Să pornim deci de la principiul că raportul între salariul unui șef de sector din CC și cel al unui muncitor obișnuit este de 10 la 1. Nu este exclus ca această cifră să fie eronată, dar doar din greșeală. Un șef de sector câștigă deci de zece ori mai mult decât un sovietic mediu. Or, el nu plătește impozit de zece ori mai mult pentru acest venit. Într-adevăr, procentul de impozitare maxim este de 13%. Aceste 13% sunt percepute lunar, atunci când salariul atinge sau depășește 200 de ruble: ceea ce înseamnă că la un salariu lunar de 200 de ruble nu se mai aplică în URSS principiul impozitului progresiv. Este triumful egalitarismului. Șeful nostru de sector varsă așadar 13% din salariul său cu titlu de impozit pe venit, aceste 13% fiind calculate, de alt-

fel, din salariul său de bază, de 450 de ruble. Stalin a inventat pentru nomenclatură sa o altă sursă de venituri, de-a dreptul ilegală: „pachetul”. Casierul le dădea funcționarilor care figurau pe o listă specială de la contabilitate, în afara de salariu, un teanc de bilete de bancă într-un plic. Acest „pachet” nu era neapărat foarte stufos: îmi amintesc cu precădere că la începutul anilor '50 asistentul șefului Biroului de Informații sovietic, Youri Volski, a primit un plic care conținea ridicola sumă de 50 de ruble. Dar ceea ce conta era principiul. Îndată ce avea dreptul la „pachetul” nomenclaturii, Youri Volski putea să „privească încrezător spre viitor”, ca să cităm presa sovietică. Nu fără motiv, pentru că mai târziu a fost numit ambasador al URSS în Argentina, apoi în Mexic și în Jamaica. „Pachetul” era o chestiune atât de învalută în mister, încât era interzis să fie utilizat pentru plata cotizației de membru al partidului. La moartea lui Stalin a fost desființată această gratificare specială care miroase a corupție – pentru a o înlocui cu alte gratificări.

Fragment din „La Nomenclatura – Les privilèges en URSS” de Michael Volsensky, Editura Belfond, pag. 221-224 Traducere din limba franceză de Eliza DUMITRESCU

JURNALUL ZILEI

s-au aflat Gheorghe Oprea, prim-viceprim-ministru al Guvernului, Barbu Petrescu, primar general al Capitalei, membri ai conducerii Ministerului Afacerilor Externe, ai altor ministere, reprezentanți ai unor instituții centrale și întreprinderi de comerț exterior, generali, oameni de cultură și artă și ziaristi.

Erou al Noii Revoluții Agrare

„Tovarășul” nu s-a dus cu mâna goală în opșetie la Brăila. Și-a onorat gazdele cu decretul prezidențial privind conferirea titlului de „Erou al Noii Revoluții Agrare”. Căci producțiile declarate erau demne de cartea recordurilor. Pe întreaga suprafață cultivată, o producție medie de 9.110 kg de grâu și secară la hectar, 7.509 kg de orz la hectar, peste 30.000 kg de porumb și știuleți la hectar, 6.324 kg de floarea-soarelui la hectar, 6.300 kg de soia la hectar, 80.950 kg de cartofi la hectar. Legume, struguri și fructe se revărsau din plin din cornul abundenței agriculturii socialiste.

Mașini-unelte românești în Venezuela

La Puerto-Ordaz, în Venezuela, s-a deschis prima ediție a Târgului internațional Guayana '89. S-a expus o gamă variată de produse ale industriei constructoare de mașini, echipamente industriale, electrice, electronice, medicale, mașini agricole etc. Țara noastră, prezentă cu un stand de mașini-unelte, a beneficiat de atenția ministrului de stat venezuelean, Leopoldo Sucre Figarella. Care a apreciat produsele românești, specifică România liberă.

Telegrame despre sfecla de zahăr

În telegramele adresate de oamenii muncii din unități agricole, „Tovarășul” era informat în privința unităților cu producții mari de sfeclă de zahăr la hectar. Astfel, în județul Mures, CAP Bogata anunța 128.500 kg la hectar. CAP Periam (județul Timiș) avea 116.880 kg la hectar, iar CAP Crușov (județul Olt) recoltează 108.900 kg la hectar. Ca și cum telegramele despre sfeclă n-ar fi fost suficiente de convingătoare, s-a raportat și porumbul cultură irigată. Primul – județul Olt, cu 33.300 kg la hectar.

Constantin Barbu și Constantin Noica

La Editura „Scrisul românesc”, un poet, pe nume sau Constantin Barbu, a publicat cel de-al doilea volum al său. „Încercări asupra temeiurilor limbii românești” era titlul, iar subtitlul, „O gramatică a Ființei”. Potrivit cronicii din revista Flacăra, „cartea se situează pe linia celei mai fertile direcții inaugurate de Constantin Noica, de a statua prin mijloace autohtone «fața românească a unui spirit universal»”.

Silivaș, noua stea a gimnasticii românești

Daniela Silivaș a obținut titlul de triplă campioană a lumii, în cadrul Campionatelor Mondiale de gimnastică. Ea a urcat pe primul local podiumului la bârnă, paralele și sol, ultimele două probe fiind punctate cu nota 10. Tot la bârnă, cu o medalie de bronz, s-a aflat pe podium și gimnasta Gabriela Potorac. Sportul a înregistrat și alte succese. Pe plan intern, în cadrul etapei a 10-a a campionatului Diviziei A la fotbal, Dinamo București a întrecut pe teren propriu, cu scorul de 4-0, formația FCM Brașov.

„Adela Cristina TEODORESCU

JURNALE PERSONALE

(Urmare din pag. 1)

Câte 200 de grame de persoană de fiecare, unele pe săptămână, altele pe lună). Cozile sunt mai mari, lumea și mai năucită. Căci nu toate acestea le găsești la același magazin și nu totdeauna le ai la dispoziție. Trebuie să pândesti când, unde le aduce sau nici nu le mai aduce. Dezastrul Suntem bolnavi. Aleargă bieții oameni de la o ușă la alta, după „rație”! Iar când ești „arondat” la un anumit magazin e și mai rău, s-ar putea, din motive de lene administrativă, magazinul respectiv să nu fie aprovizionat cinstit de depozitul unde și el, la rândul lui, a fost... arondat! Iar „el” vorbește întruna. A intrat frica în el și mai agresiv ca oricând. Azi urlă la Brăila. Azi e „ziua recoltei”!... Oricum, acest „Ne-am întâlnit la rație”, apărut de vreo lună, s-a încetățenit, e al nostru, nu se pare normal să-l spunem, ca și cum așa a fost de când lumea.

Titel Constantinesc, Frica și... alte spoime, București, Editura Victor Frunză, 1996, p. 332-333

Imaginea dezolantă a străzii. Am ieșit cu domnul Szasz Janos, venit la mine cu o casetă, împreună spre piață. Tro-tuarele, ocupate cu cozi. Lumea așteaptă ore întregi să poată achiziționa 220 g salam să ducă acasă. De două săptămâni n-am voie să cumpăr decât de la un singur magazin alimentar. Ajungi la teighea, te legitimezi cu buletinul, după ce te găsești într-un registru unde ți s-a atribuit un număr de ordine. Apoi plătești la casă și vânzătoarea te taie de pe listă cu pixul. În toată țara, în tot orașul. Celelalte îmi sunt interzise. Încălzirea asta se numește „arondare”, un cuvânt nou. Bucureștii nu are arondismente. Vânzătorul a devenit noul om al ordinii, ca milițianul. Suntem în plin Orwell, nu în ficțiune, în concret. Ți se distribuie, contra cost, rația (alt cuvânt nou, dezgropat de fapt din război și ocupația rusească), adică 200 g salam sau 1/2 pachet unt sau 1/2 pui sau 10 ouă. La toate astea ai dreptul pe lună. Ca în Orwell, această coborâre în sărăcie coincide cu promisiuni fantasmagorice din discursul oficial. Nu s-a spus că avem cel mai rapid ritm de dezvoltare, că mâncăm cel mai mult și cel mai bine din lume.

În piață, numai flori. Cineva face haz că o să ajungem să mâncăm flori. Altfel, privilegiata ar fi minunată. Mii de crizanteme pe toate tarabele. Alceva nimic. Crizantemele sunt păzite însă de mulți militieni în patrule, care poartă banderole pe mână: „Miliția pieței”. Pentru că nu e marfă de păzit, ce păzesc? Ei păzesc oamenii. Care vin, se uită și pleacă. Fără să zică nimic, să facă atmosferă, să provoace, să-și arate exasperarea și nemulțumirea. De asta se plimbă printre tarabe, înarmați, militienii. Când va fi marfă, vor dispărea ca prin farmec. Inutili și costisitori pentru finanțele statului.

Ultimele desfășurări oficiale îmi periclitează încă o dată manuscrisul „Corpurile de iluminat”, deus la editură din 1987. Mereu apare, așa, o plenară, un discurs, o mică revoluție culturală, un scandal, o interdicție. O „ceva” care face cărțile mele nepublicabile. De opt ani ascult episoade ale acestei istorii nesfârșite. Fațete ale aceleiași minciuni. Senzația mea tot mai copleșitoare că putrezesc de viu. Că sunt restrâns la o existență vegetativă. Pentru câtă vreme? Când vor da buzna să-mi confişte manuscrisele? Când îmi vor interzice să deschid gura, să-mi aștern gândurile pe hârtie? Cât mai durează progresia răului? Ea pare astăzi de neoprit, încă are resurse infinite. Așa să fie! (...)

Stelian Țănașu,

Acasă se vorbește în șoaptă.
Dosar & Jurnal din anii târzii ai dictaturii,
Compania, 2002, p.p. 160-162

Comunitatea religioasă a Bisericii Adolf Fredrik a invitat văduvele și văduvii pentru terapie. Pentru că și eu aparțin comunității lor prin impozitele plăttie, m-am dus cu gândul să mă plâng că nu găsesc un loc pentru a îngropa cenușa soțului meu. Era lume multă, mai ales femei care au început să povestească plângând despre împrejurările morții soților lor. Cel mai mult m-a impresionat Noemi, o bătrână frumoasă, de 90 de ani, care fusese împreună cu soțul ei încă din copilărie. Acum câteva luni el a alunecat și și-a rupt piciorul, și moartea s-a strecurat prin fisura oaselor, luându-l cu ea. Noemi nu accepta faptul că nu murise împreună cu iubitul ei de o viață.

Povestea mea a fost scurtă – ceream un metru de pământ ca să îngrop o urnă. Am simțit lacrimile din spatele cuvintelor mele, da' m-am ținut tare. Nimeni nu mă poate ajuta, pentru că birocrația e foarte complicată în Suedia. S-a hotărât să ne întâlnim după zece zile, dar eu mi-am luat adio de la toți în gând, știind că nu voi mai reveni niciodată în acel loc.

Acasă, gândind la tot ce spusese cei indoliați, mi-am amintit de literatură, în același fel cum literatura îmi amintește mereu de viață.

Am răsfălt din nou cartea cu povestirile lui Dylan Thomas, scrise între 1931 și 1953 (Early Prose Writings), acolo există o povestire, „Răsul calului” – scrisă într-o formă suprarealistă, venind parcă din atmosfera trăită printre indoliați de la Adolf Friedrik. Într-o localitate fictivă, cioma seceră viețile și un cavaler al cărui cap nu are piele călătorește pe un cal alb, al cărui răș se aude până în cimitir. Oamenii trăiesc un fel de triumf momentan al vieții, fără lamentații, pentru că totul aparține unui circuit etern al vieții și morții. Mi-a plăcut „muzica morții” deasupra gropii comune unde se pot îngropa trupuri, dar nu iubirea bărbatilor, care călătorește mai departe în corpurile femeilor împreună cu sămânța lor.

Așa spuneau și văduvele întâlnite la Adolf Friedrik: iubirea soților a rămas în noi ca o sămânță care nu piere niciodată.

Când am citit Portrait of the Artist as a Young Dog, scrisă în 1940, îmi plăcuse în primul rând prezența naturii ca un sacrament, faptul, sugerat numai, că omul nu e numai o oglindă a lumii și a cosmosului, ci că el însuși e lume și cosmos.

La fel ca în legendele cu titlul „The Mabinogion”, din care poetul s-a inspirat, și ca în Ezechiel și Ovidiu, oamenii sunt mereu în mijlocul naturii, încorporați în chipul vizibil al forței creatoare. Acolo s-a desfășurat copilăria poetului, acolo și-a descoperit urmele vocației de mai târziu. În Piersicile, de exemplu, doi băieți se jucau de-a indienii, simțind în corpurile lor și în afară, pe crengile arborilor, o putere care le dădea putință de a zbura. Dylan Thomas scrie: „În acel joc am trăit pentru prima oară în viața mea punctul absolut al aventurii corpului și numelui meu. Ne întindeam mâinile ca niște aripi”.

În 1978 apăruse în colecția editurii noastre „Cocoș pe munte”, o antologie din poemele lui Dylan Thomas, 39 de poeme, în traducerea lui Ian Berg, având pe copertă un desen foarte inspirat, făcut de mine. Comentându-se viața poetului și creația sa, mulți au făcut analogia cu viața și poemele lui Nichita (Stănescu).

Mai târziu am citit cartea soției lui Dylan Thomas, Caitlin Thomas, soție care i-a născut poetului trei copii și după moartea lui a vrut să-și ia viața, salvându-se prin alcoolism și spitalizare la clinica de boli nervoase. Caitlin nu mai putea să accepte un alt fel de viață după viața cu boemul, egocentricul, amoralul și genialul ei soț. Înfernul trăit ca viață pendula între iubire și ură, bătaii și tandrețe și foarte multă dependență și vid. Poetul și-a slăbit familia să trăiască simultan în paradis și în infern, să integreze microcosmosul în macrocosm, folosind predispozițiile naturii sale și creând chiar o limbă pentru aceste relații de nesensizat.

Gabriela Melinescu,
Jurnal suedez II (1984-1989),
Iasi, Polirom, 2002, p. 281-282

PRIMUL AGRICULTOR AL ȚĂRII, ÎN ACȚIUNE

(Urmare din pag. 1)

Cel puțin la televiziune, în fiecare zi s-a spus că s-au făcut lucrări. Trebuie făcut astfel ca toate sistemele de irigații să funcționeze, pentru că trebuie să asigurăm producțiile corespunzătoare”.

În același timp, Nicolae Ceaușescu era nemulțumit, pe bună dreptate, de randamentul sistemelor de irigații. De aceea, liderul PCR a declarat la 2 martie 1989: „Trebuie să revedem și sistemele de irigații. Prin irigații, noi consumăm de trei-patru ori mai multă apă decât alte țări care și ele fac irigații, pentru că noi dăm totul așa, la voia întâmplării, și lăsăm să curgă apa, să inunde. Nu interesează pe nimeni ce se întâmplă!”

În general, în lume, apa se dă foarte rațional (sic!), se dă la plantă.

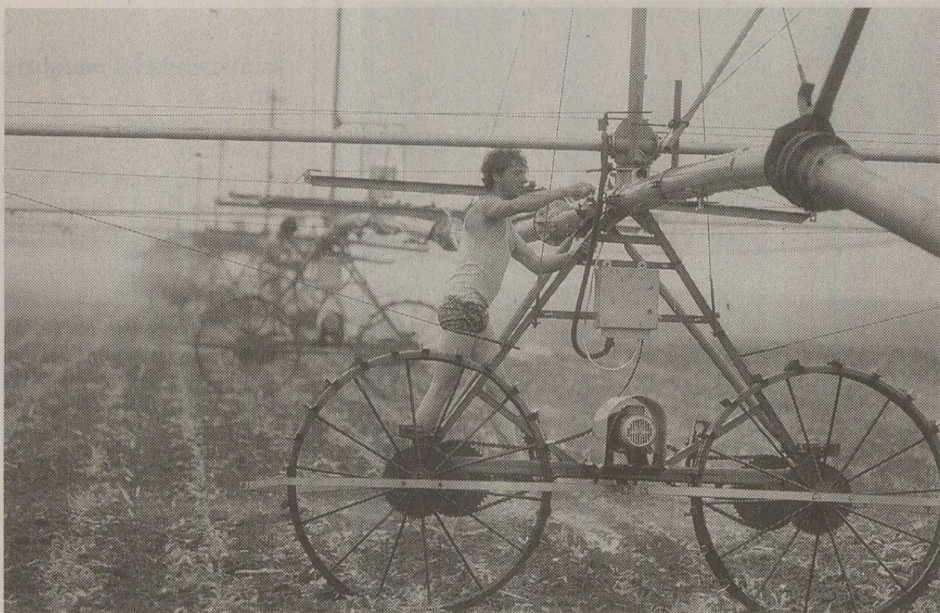
Trebuie să facem un colectiv care să se ocupe rapid de sistemele de irigații și să facem un program. Sigur, este necesară o anumită perioadă de timp, dar imediat trebuie să ne ocupăm să reorganizăm sistemele noastre de irigații. Problema modernizării sistemelor de irigații trebuie avută imediat în vedere și trebuie să ne apucăm cu toată seriozitatea s-o soluționăm”.

Divergențe de opinii între Nicolae și Nicu Ceaușescu

În ceea ce privește zootehnia, Nicolae Ceaușescu a precizat la reuniunea de la 2 martie 1989: „Practic, trebuie să cumpărăm în întregime toate bovinele și toți viței de la gospodăriile populației, care nu sunt reținuți pentru reproducție. Și această problemă trebuie discutată de județe. Trebuie să luăm măsurile necesare pentru asigurarea mon-tei și să nu se mai taie nici o vițea din sectorul de stat și cooperatist, așa cum se prevede. (...) Fiecare județ, fiecare comună, în raport cu programele care sunt, trebuie să aibă planul său și să știm pe fiecare întreprindere de stat, pe fiecare cooperativă și pe fiecare comună câte bovine și câte oi trebuie să fie”.

Prin măsurile respective, urma să îi deposedeze pe gospodarii din zootehnie de anumite mijloace de subzistență, oferind un preț derizoriu pentru vitele acestora.

Contrariat de cele spuse de tatăl său, Nicu Ceaușescu a replicat în aceeași ședință: „Noi

Nicolae Ceaușescu era nemulțumit de modul de funcționare a sistemelor de irigații din agricultură FOTO: AGERPRES

avem programe. Până acum tăiam bovinele la greutatea de 400 kg, dar acum se prevede să crească această greutate. (...) Dar specialiștii spun că, peste greutatea de 400 kg, bovinele iau greu în sporul de greutate”.

Nicolae Ceaușescu l-a contrazis însă: „Greșesc cei de la agricultură. Între 400 și 600 kg, bovinele iau cel mai ușor în greutate și este foarte avantajos. Pe specialiștii de la tine din județ trebuie să-i mai trimiți să învețe”.

La replica respectivă, Nicu Ceaușescu a declarat sec: „Nu sunt de la mine. Așa spun specialiștii din toată țara”.

Brusc, în discuție a intervenit Ferdinand Nagy. În scopul aplanării divergenței de opinii dintre tată și fiu, secretarul de stat de la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a declarat: „În legătură cu sporul de greutate, de la 400 kg în sus sporul poate să fie de 1.000-1.200 grame pe zi. (...) Dar trebuie să se asigure și furajele pentru ca să se poată realiza acest spor. Însă, bineînțeles, concepția noastră este să realizăm cea mai mare greutate și în nici un caz sub 400 kg”.

Nicolae Ceaușescu a persistat în ideea sa: „De la 300 până la 550 kg este creșterea cea mai bună. (...)

Rasa noastră, Bălțata, trebuie să ajungă la

700-800 kg. Aceasta este capacitatea ei biologică și așa este și în țările care au această rasă. Și aceste probleme trebuie să le discutați, ca să înțeleagă toți și să nu mai umble cu teorii și cu justificări, ci să se apuce să stabilească măsurile necesare pentru a asigura realizarea greutății la tăiere”.

Falsuri grosolane

Bilanțurile raportate lui Nicolae Ceaușescu de subordonații săi în vara și toamna anului 1989, referitoare la recolta obținută, s-au dovedit a fi o mare minciună: 18.739.047 tone de grâu și secară, 4.686.394 tone de orz, 296.432 tone de orzoaică de toamnă, 71.176 tone de ovăz, 63.829 tone de rapiță de toamnă, 421.670 tone de mazăre, 54.215 tone de fasole boabe (redăm statisticile oficiale în cele ce urmează).

Sistemul de raportare a produselor agricole recoltate s-a dovedit a fi extrem de nociv atât pentru oamenii obișnuți, cât și pentru membrii structurii de conducere a PCR – care s-au „lepădat” rapid, după 22 decembrie 1989, de minciunile pe care le-au spus în anii '80 cu scopul menținerii într-un mod meschin a privilegiilor acordate de Nicolae Ceaușescu.

Dr Petre OPRIȘ

ARTICOLUL ZILEI

Vaccinările de toamnă

În prezent, în cadrul acțiunilor profilactice din rețeaua de ocrotire a sănătății grupelor de populație pediatrică se desfășoară vaccinarea antirujeolică, urmată de vaccinarea antipoliomielitică a copiilor născuți în intervalul I.III – 31.IV.1989 și a celorla restanțieri de la campaniile precedente (ultima este cuplată, acolo unde sugarii se află în intervalul de vârstă indicat, cu vaccinarea DPT împotriva difteriei, tusei convulsive și tetanosului).

Pentru a mă referi la importanța acestor vaccinări pentru sănătatea copiilor voi lua exemplul imunizării active antirujeolice. Experiența medicală a multor țări de pe Glob, inclusiv a țării noastre, ilustrează din plin beneficiul vaccinării antirujeolice. Rujeolă (pojarul, morbilă), boala contagioasă produsă de un microorganism de mici dimensiuni (virus), se caracterizează printr-o mare contagiozitate, prin posibilitatea de

evoluție severă în perioada de stare a bolii și, mai ales, prin riscurile unor complicații redutabile (encefalite, inflamații ale urechii medii și mastoidei, laringita subglotică „sufocantă”, pneumonia gigantomelulară – o formă severă și prelungită de pneumonie la sugari și copiii mici, favorizarea apariției pneumoniilor bacteriene de suprainfecție, dintre care una mai gravă este stafilococia pleuropulmonară ș.a.). Evoluția rujeolei poate fi fatală, îndeosebi prin complicațiile menționate, mai ales la sugari și copiii mici, și la organismele debilitate (sugarul cu distrofie). Introducerea vaccinării antirujeolice a dus la o scădere semnificativă atât a cazurilor de îmbolnăvire, cât și – în special – a morbidității prin complicațiile severe ale bolii și a mortalității infantile determinate de acestea. Spre exemplu, dacă în anii '60 medicii pediatri erau confrunțați în spitale cu probleme majore de

îngrijire a copiilor mici și sugariilor cu pneumonii stafilococice severe, apărute după fiecare epidemie de rujeolă, în prezent aceste complicații constituie o raritate, ca și cazurile de rujeolă. Este evident beneficiul pentru copii, pentru familiile acestora și pentru colectivitate în general. În ceea ce privește vaccinul antirujeolic – o reușită a colectivului de specialiști ai Institutului „Cantacuzino” din București –, ca și celelalte vaccinuri utilizate în țara noastră, acesta are o eficiență de aproape 100%, are foarte puține contraindicații, bine cunoscute și respectate de medicii pediatri, reacții secundare rare și neînsemnate (reacții febrile, prezența unui catar al căilor respiratorii superioare și conjunctivale, uneori erupție pasageră asemănătoare cu aceea a rujeolei) și este, practic, lipsit de complicații.

Dr Constantin Arion
Sănătatea, nr. 10/1989

RADIOGRAFII CULINARE

Cravată de pionier și șnițele de porc

Luna noiembrie a anului 1989 a fost una ca oricare alta. Frig, ploaie, oameni înnebuniți care se așeau la cozile imense la care „se dădea...” nu avea importanță! Chiar dacă existau rațiile de mâncare, de la începutul fiecărei luni, toți alergam înfrigurați după câte ceva: ouă, brânză, făină, grîs, hârtie igienică, săpun, iaurt etc. Lista poate continua la nesfârșit, pentru că nevoile unei familii erau destul de mari!

Se apropia data de 10 noiembrie, zi în care băiatul meu „era făcut pionier”. Era extrem de fericit pentru că luase premiul unu la sfârșitul clasei I, iar acum se apropia ziua în care, la Monumentul lui Aurel Vlaicu ridicat la intrarea în Comuna Bănești, avea să primească cravata de pionier. La terminarea clasei I luaseră premiul nouă copii și toți aveau să fie făcuți pionieri lângă avionul lui Aurel Vlaicu de la Bănești. Pentru acest eveniment fusese închiriat un autocar. După terminarea festivităților de la Monument aveam să mergem cu micuții noștri pe pârția de la Clăbucet, pentru că acolo deja era zăpadă, iar copiii se puteau juca după pofta inimii. Cam așa era programul pentru ziua respectivă, dar până să ajungem acolo era cale lungă...

În primul rând, trebuia să cumpărăm cămașă albă cu epoleți, inel de cravată și cravată. Și uite-așa a început alergătura: ar fi fost bine să pot procura două cămași, dar era bună și una, pentru început. Mi-am pus pilele în funcțiune și am reușit

să-i procur o cămașă, dar cravata, dar inelul... Nu se cădea să mergem fără! După zile întregi de alergătură, într-un final le-am găsit pe toate! Cu greu, dar le-am cumpărat! Alex aștepta ziua aceea cu înfrigurare și chiar nu exagerez. I se părea ceva magic să primească cravata (care era răsplata lui pentru un an de muncă) lângă avionul lui Aurel Vlaicu. Eu însă căutam cu febrilitate alimente pentru o zi întreagă: trebuia preparat ceva consistent de mâncare și ceva dulce. Iar pe lângă toate acestea mai aveam nevoie de cafea, fructe etc. Era bine, pe de o parte, pentru că aveam de luat rația pe luna noiembrie și, pentru că eram trei persoane, trebuia să primim (parcă) un kilogram și jumătate de carne de porc, ouă, brânză, zahăr, făină, ulei și cam atât. Mama (căreia îi aduc un pios omagiu – s-a stins din viață de curând!) se trezea cu noaptea-n cap și mergea la Big, se așeza la coadă și aștepta să vadă „ce bagă”. Au fost, de fapt, câteva dimineți la rând! Stătea la coadă de pe la ora 3:00 dimineața! După câteva zile pe la diferite cozi am avut toate ingredientele de care aveam nevoie și ne-am apucat de pregătit șnițele, prăjitură cu prune și un chec. Șnițelele preparate de mama erau delicioase: tăia foarte subțire carnea, o bătea, o dădea cu puțină sare și puțin piper (când aveam!), apoi o lăsa la frigider. Separat prepara din lapte, ouă și făină un amestec ca pentru clătite în care adăuga

puțină sare și puțin piper, bătea bine, apoi dădea amestecul la frigider. Într-o tigaie puneau ulei la încins și începea să gătească șnițelele. Trecea carnea prin făină, apoi prin amestecul de făină, ouă și lapte și puneau la prăjit. Erau delicioase! Apoi a făcut și prăjitura, și checul.

A doua zi, ne-am trezit dimineață, pentru că la 7:30 era plecarea (îmi aduc aminte de parca ar fi fost ieri că atunci nu am mai tras de Alex să-l trezesc și nici nu m-a mai întrebat ca de obicei: „Dar ce, și azi mă trimiți la școală?”), a băut o cană cu lapte fără să fie nevoie să-l ameninț sau să-i promit ceva, am făcut bagajul și am plecat la școală, de unde am luat autocarul spre Monumentul lui Aurel Vlaicu. Era foarte mândru de cămășuța lui albă cu epoleți și era foarte grăjuliu cu ea să nu o sifonze! După ce s-a terminat evenimentul, ne-am așezat toți – copii, profesori și părinți – la masă. Am mâncat, am băut cafea și ceaiuri, apoi am mers pe munte, unde cei mici s-au jucat câteva ore bune.

La începutul anului 1990, după Revoluție, Alex era foarte contrariat că nu mai mergea la școală cu cravata: „De ce, mă, mami, că eu am muncit pentru ea?!” Îmi spunea el atunci. Anii au trecut cu repeziune, a terminat Geografia, apoi SNSPA, iar acum face un master în Politică Europeană și Românească și, de câte ori îi amintesc de momentul acela, râde.

Maria BELU-BURTEA

Centralizatorul lucrărilor agricole la data de 1 august 1989

	Denumire indicatori	Sector socialist	IAS	CAP
Recoltat grâu + secară				
suprafața – hectare	Plan	2.309.500	335.787	1.951.537
	Realizat	2.209.848	335.286	1.933.412
	%	99	99	99
producția medie – kg/ha	Plan	5818	6400	5720
	Realizat	8184	8533	8113
	Diferențe	+ 2366	+ 2133	+ 2393
producția totală – tone	Plan	13.962.000	2.176.000	11.666.700
	Realizat	18.739.047	2.861.156	15.685.913
	%	134	131	134
		18.739.047	2.861.156	15.685.913
Recoltat orz				
suprafața – hectare	Plan	642.162	207.107	410.271
	Realizat	642.162	207.107	410.271
	%	100	100	100
producția medie – kg/ha	Plan	6707	7260	6400
	Realizat	7360	7658	7103
	Diferențe	+ 653	+ 398	+ 703
producția totală – tone	Plan	4.248.900	1.514.400	2.570.200
	Realizat	4.686.394	1.586.076	913.988
	%	110	105	113
		4.686.394	1.586.076	913.988
Recoltat orzoaică de toamnă				
suprafața – hectare	Plan	57.896	9700	47.244
	Realizat	57.896	9700	47.244
	%	100	100	100
producția medie – kg/ha	Plan	4200	4600	4100
	Realizat	5120	5490	5027
	Diferențe	+ 920	+ 890	+ 927
producția totală – tone	Plan	239.000	41.400	193.300
	Realizat	296.432	53.253	237.511
	%	124	129	123
		296.432	53.253	237.511

Clasamentul final pe județe și producțiile medii realizate la grâu

29 iulie 1989					
Județul	kg/ha				
1. Brăila	9110	12. Satu Mare	8155	26. Vâlcea	8085
2. Olt	8510	13. Călărași	8150	27. Bistrița-Năsăud	8081
3. Sect. Agr. Ilfov	8267	14. Iași	8145	28. Neamț	8075
4. Arad	8246	15. Galați	8140	29. Bacău	8072
5. Timiș	8214	16. Iași	8140	30. Sălaj	8072
6. Constanța	8210	17. Dolj	8125	31. Brașov	8067
7. Teleorman	8190	(Consemnare manu): 8022		32. Sibiu	8065
(Consemnare manu): 8011		18. Mehedinți	8122	33. Gorj	8064
8. Botoșani	8185	19. Argeș	8114	34. Alba	8060
9. Bihor	8165	20. Buzău	8110	35. Caraș-Severin	8056
10. Prahova	8160	(Consemnare manu): 8008		36. Maramureș	8055
(Consemnare manu): 8010		21. Mureș	8105	37. Hunedoara	8052
11. Dâmbovița	8160	22. Giurgiu	8100	38. Covasna	8046
(Consemnare manu): 8023		23. Tulcea	8095	39. Vaslui	8042
		(Consemnare manu): 8024		(Consemnare manu): a fost secetă	
		24. Cluj	9095	40. Harghita	8031
		25. Suceava	8092	41. Vrancea	8018

Clasamentul pe județe și producțiile medii realizate la orz

31 iulie 1989					
Județul	kg/ha				
1. Olt	7982	12. Prahova	7505	27. Gorj	7020
2. Timiș	7655	13. Iași	7501	28. Tulcea	7016
3. SA Ilfov	7650	14. Teleorman	7500	29. Mehedinți	7011
4. Dolj	7605	15. Bihor	7245	30. Vrancea	7010
5. Călărași	7590	16. Hunedoara	7112	31. Vâlcea	7010
6. Dâmbovița	7525	17. Suceava	7100	32. Cluj	7007
7. Arad	7523	18. Sibiu	7064	33. Harghita	7006
8. Constanța	7511	19. Mureș	7056	34. Iași	7005
9. Giurgiu	7510	20. Alba	7050	35. Vaslui	7005
10. Brăila	7509	21. Covasna	7041	36. Caraș-Severin	7005
11. Argeș	7506	22. Botoșani	7025	37. Galați	7005
		23. Maramureș	7025	38. Bacău	7004
		24. Bistrița-Năsăud	7021	39. Buzău	7004
		25. Satu Mare	7020	40. Neamț	7003
		26. Brașov	7020	41. Sălaj	7002

ECONOMISEȘTI și CITEȘTI!

BIBLIOTECA PENTRU TOȚI
O colecție de literatură românească

În fiecare miercuri, numai cu JURNALUL NAȚIONAL
CEL MAI CITT ZIAR DE CALITATE
www.jurnalul.ro

10,9 LEI

Cărțile se distribuie la chioșcuri sau cu abonamentul Jurnalul PLUS și Jurnalul cu Carte.

DINAMO S-A CALIFICAT ÎN „SFERTURILE” CUPEI CUPELOR

1 noiembrie 1989. O zi memorabilă pentru susținătorii formației Dinamo București și de coșmar pentru fanii Stelei, cealaltă reprezentantă de seamă a fotbalului românesc. 1 noiembrie 1989, ziua în care Dinamo a obținut unul dintre cele mai mari succese ale sale în competițiile continentale intercluburi, iar Steaua a suferit una dintre cele mai rușinoase înfrângeri din multitudinea de meciuri disputate de „roș-albaștri” sub egida UEFA. 1 noiembrie 1989, ziua în care Dinamo a înfruntat-o, în Cupa Cupelor, pe Panathinaikos Atena, iar Steaua a jucat, în Cupa Campionilor Europeni, pe terenul olandezilor de la PSV Eindhoven. În ambele cazuri era vorba despre turul doi al celor două competiții și despre manșele secundare ale confruntărilor. Două săptămâni mai devreme, Steaua reușise să se impună la limită, pe teren propriu, scor 1-0, iar Dinamo câștigase clar, scor 2-0, la Atena. Rezultate meritorii, care ne dădeau dreptul să sperăm că atât Steaua, cât și Dinamo vor accede, la brat, în primăvara europeană. O performanță care pentru Steaua, e drept, n-ar fi însemnat ceva ieșit din comun, cât timp gruparea din Bulevardul Ghencea era în urmă cu 20 de ani nimeni altă decât finalista Cupei Campionilor Europeni, acel 0-4 cu AC Milan, de pe „Nou Camp”, fiind încă proaspăt în memoria microbilștilor de pretutindeni și acum, în zilele noastre. Ce s-a întâmplat însă în acea zi de 1 noiembrie 1989?

În Ștefan cel Mare, Dinamo a primit vizita unui Panathinaikos împăcat deja cu gândul că nu mai are nici o șansă la calificare, cazurile în care o echipă a întors pe teren străin un handicap de două goluri fiind extrem de rare. A fost un meci memorabil făcut de elevii lui Mircea Lucescu, o demonstrație de forță a dinamoviștilor care astăzi, s-a văzut lesne, nu mai este posibilă. Recitalul „câinilor” a

inceput în minutul 21, când Rednic a deschis scorul după o splendidă combinație cu Sabău, iar 10 minute mai târziu Mateuț a făcut 2-0, cu un șut lo-bat. Grecii au avut o tresărire de orgoliu, Samaras reducând din diferență în minutul 34, dar numai atât, pentru că Dinamo a mai înscris o dată până la pauză, prin Sabău. Dezastrul elevilor avea să se contureze la începutul părții secunde, pe parcursul a numai trei minute, 48-50, Mateuț și Sabău, care a valorificat o prelungită acțiune de atac a dinamoviștilor, ducând scorul la un neverosimil 5-1. A fost momentul când vicecampiona României a ridicat piciorul de pe pedala de accelerație, însă, chiar și așa, în penultimul minut al partidei, regretatul Mișu Klein și-a trecut și el numele pe lista marcatorelor, desăvârșind un succes strălucitor al lui Dinamo: 6-1. În acest meci, care a consfințit calificarea *en-fanfare* a grupării din Ștefan cel Mare în sferturile de finală ale Cupei Cupelor, Mircea Lucescu a aliniat următoarea garnitură: Stelea – Mihăescu (min. 68 Meszaros), Rednic, Andone, Klein – Sabău, Timofte, Mateuț, Lupu – Văișcovi (min. 74 C. Zamfir), Răduciuc.

În Cupa Campionilor Europeni, pe „Philips Stadium” din Eindhoven, Anghel Iordănescu a început partida revanșă cu PSV în formula: Lung – D. Petrescu, Bumbescu, Iovan, Ungureanu – Mujnai, Hagi, Rotariu, I. Dumitrescu – Lăcătuș, Balint. De partea cealaltă, antrenorul Guus Hiddink, nimeni altul decât actualul selecționer al Rusiei, a trimis pe teren o panoplie de vedete: Van Breukelen – Gerets, Nielsen, Chovanec, Heintze – Linskens, Van Aerle, Lerby – Ellerman, Romario, Povlsen. Se remarcă faptul că între buturile lui PSV se găsea titlul postului de portar al naționalei Olandei, că linia defensivă a batavilor era alcătuită numai din internațio-

Ioan Andone (stânga) era stălpul apărării lui Dinamo FOTO: Revista SPORT

nali, un belgian, un cehoslovac și doi danezi, la mijloc evoluau alți doi internaționali, legenda daneză Søren Lerby și olandezul Van Aerle, iar compartimentul ofensiv are format din adevărate guri de foc, brazilianul Romario, danezul Flemming Povlsen, viitor campion european, în 1992, cu naționala țării sale și Juup Ellerman, o găselniță de-a lui Hiddink. Și totuși, toate aceste nume grele care îmbrăcau la acea vreme tricoul în dungi albe și roșii al lui PSV n-au avut nici o reacție în minutul 17, la centrarea lui Hagi dintr-o lovitură liberă de pe partea stângă, iar Lăcătuș a înscris cu capul de lângă Heintze: 1-0 pentru Steaua, 2-0 la general, iar campiona României era deja cu un picior

în primăvara europeană. Olandezii au revenit rapid, gol Ellerman în minutul 28, iar până la finalul primei reprize nu s-a mai întâmplat nimic. Doar 45 de minute, atât o mai despărțeau pe Steaua de „sferturile” Cupei Campionilor. Nu a fost să fie, pentru că PSV a făcut un act secund impecabil. Batavii au preluat conducerea, 2-1, la două minute de la reluare, prin reușita lui Romario, iar în minutul 49 același Romario a punctat pentru 3-1. Gazdele nu s-au oprit însă aici, iar în minutul 65 Ellerman a făcut 4-1. Cum la acest scor cei care mergeau mai departe erau olandezii, Steaua n-a mai avut altceva de făcut decât să iasă la atac. A făcut-o însă fără convingere și fără nici un fel de eficiență, ast-

fel că golul a picat tot în poarta lui Lung. Romario i-a transformat în simple jaloane pe Ungureanu și Lung și a dus scorul la 5-1, una dintre cele mai umilitoare înfrângeri înregistrate de „vitezisti” în Europa. Așadar, după ce Steaua s-a oprit în turul doi al Cupei Campionilor Europeni, Dinamo rămânea singura reprezentantă a țării noastre în ediția 1989-1990 a cupelor europene. Următorul adversar al dinamoviștilor în Cupa Cupelor avea să fie Partizan Belgrad. O dublă manșă tot de succes pentru Dinamo, care s-a disputat însă într-un aer complet schimbat, în primăvara lui '90, la două luni și jumătate distanță de la căderea regimului comunist.

Marius MIHALCEA

tv 29 octombrie 1989

11:30 Lumea copiilor
Cinstire înaintașilor, omagiu contemporanilor. Documentar
Flori pentru liniștea planetei. Recital de versuri din creația poetilor laureați ai concursului „Ținere condeie”, desfășurat în cadrul Festivalului Național „Cântarea României”
Invățăm să fim economi. Rubrică prilejuită de Săptămâna Economiei
Șoimii patriei. „Primele litere, primele cuvinte”
Desene animate
Telefilmoteca de ghiozdan
Un salt spre marea performanță
Producție a studiourilor sovietice
Premieră TV
Cu: Sașa și Andrișua Budiho, Emanoil Wittorgan, Larisa Leonova
Episodul 1
12:25 Sub tricoul, la datorie!
În dezbatere: Documentele pentru Congresul al XIV-lea al PCR
Înalt spirit de răspundere patriotică, hotărâre și fermitate în desăvârșirea pregătirii multilaterale ca apărători ai cuceririlor revoluționare, socialiste ale poporului român. Reportaj-dezbateri de la Conferințele de partid pentru dări de seamă și alegeri
Raport de demnitate ostășească. Succese dobândite de militarii armatei noastre în întâmpinarea marelui forum al comuniștilor români
Te apăr și te cânt, patria mea!
La rampă, laureat ai Festivalului național „Cântarea României”
12:40 Viața satului
În întâmpinarea Congresului al XIV-lea al partidului – congresul mari-

lor împliniri socialiste
Ziua Recoltei. Eroi ai câmpiei, eroi ai noii revoluții agrare. Documentar
13:00 Telex
13:05 Album duminical
Concert de prânz cu acordeonistul Nicolae Oniță și formația condusă de Romeo Ioviță
Toamna-i frumoasă. Moment poetic cu Carmen Tănase
Melodii de muzică populară cu: Maria Butaciu și Liviu Vasilică
Pădurea – nesecat izvor de bogăție. Redactor Mădălina Tudor
Melodii de muzică ușoară cu Marcela Alexandru și Marian Spinoche
Pagini antologice din umorul românesc
Toamna la cules de vii. Muzică și poezie
Desene animate
Telesport
Mari comici ai ecranului
Microrocul de muzică ușoară: Claudia Nacu și Dorin Anastasiu
15:00 Închiderea programului
19:00 Telex
19:20 „Cântarea României”
Omagiul țării, conducătorului iubit
Emisiune realizată în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și cu Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Suceava
20:25 Film artistic
Dragostea mea călătorește
Producție a Casei de Filme Trei
Scenariul Nicolae Țic
Regia Cornel Todea
21:50 Telex
22:00 Închiderea programului

amintiri

anunțuri

CERERI ȘI OFERTE DE SERVICIU
Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Industria Materialelor de Construcții București încadrează muncitori calificați de la categoria a treia în sus în meseriile: macaragiu, topitor-tornător, electrician electronist, operator materiale de construcție.
ICL Universal, cu sediul în București, Pasajul Nicolae Selari numărul 3-5, Sector 3, încadrează urgent: șofer pe auto-dubă TV, fochist cu domiciliul stabil în București.
Centrul de Calcul al Industriei Construcțiilor, organizează concurs pentru ocuparea unor posturi de analiști programatori, ingineri de sistem.

VÂNZĂRI
Vând minicasetofon cu câști, serviciu cafea japonez Cobalt, televizor color și alb – negru, la prețuri convenabile, casete audio TDK și ceasuri de mână defecte.
Vând pui de Schnauzer urias, două luni, casetofon, pick-up.
Vând parbrize față, spate BMW 1800 și diferite piese de schimb, vioră germană în stare perfectă.

CUMPĂRĂRI
Cumpăr videorecorder marca JVC, Național sau Panasonic ultimul timp, siglat.
Cumpăr casă cu două sau trei camere sau apartament, exclus lemne.
Cumpăr lustră de cristal, mic mobilier, telefon de epocă, obiecte pentru vitrină.

ROMÂNIA ÎN PRESA INTERNAȚIONALĂ

Reuniunea Pactului de la Varșovia

Concluzia întrunirii membrilor Pactului reprezentați de șapte miniștri de Externe a fost, conform *Le Monde* de la 29 octombrie 1989, că „orice punere în discuție a intangibilității frontierelor dăunează stabilității în Europa”. „Într-un comunicat dat publicității vinei, 27 octombrie la ieșirea de la reuniunea de 48 de ore din capitala poloneză, miniștrii de Externe ai Pactului de la Varșovia au reafirmat cu fermitate principiul intangibilității frontierelor, ca și cel al suveranității statelor.”

„Orice tentativă de destabilizare a situației, de repunere în discuție a frontierelor de după război ar aduce atingere stabilității în Europa”, anunța comunicatul. Această idee a mai fost exprimată, sub formă de avertisment, de ministrul sovietic de Externe, Eduard Șevardnadze, în intervenția avută în fața adunării generale a ONU, la începutul lunii septembrie, și apoi de Gorbaciov cu ocazia vizitei sale în Berlinul de Est. Nu e vorba numai de inviolabilitatea frontierelor europene, adică de schimbarea lor prin forță.

Această declarație vizează Germania de două ori: face aluzie și la revendicările formulate de o mică parte a opiniei publice germane (refugiații originari din Silezia) asupra teritoriilor situate la Est de frontiera Oder-Neisse, azi teritoriu polonez, cât și, în general, la dezbaterile despre unitatea germanilor. Comunicatul Pac-

tului de la Varșovia subliniază, pe de altă parte, „dreptul fiecărei națiuni să decidă liber asupra politicii în domeniile social, politice și economice.” Cu ocazia unei conferințe de presă, un responsabil din ministerul de Externe polonez, domnul Bolesław Kulski, a declarat că în timpul discuțiilor au apărut divergențe pe această temă, dar dezbaterile nu au fost conflictuale. El a recunoscut că unele probleme sensibile nu au fost abordate, cum ar fi apelul lansat de România cu două luni în urmă în favoarea unei intervenții comune a țărilor membre pentru a împiedica formarea în Polonia a unui Guvern condus de Solidaritatea.

Pe de altă parte, domnul Șevardnadze a acordat un interviu cotidianului Solidarității, Gazeta. El a declarat că nu îi revine URSS-ului obligația de a pune în discuție intervenția Pactului de la Varșovia, în Cehoslovacia, în 1968. „Noi nu putem să dezaprobăm această intervenție decât în urma unei decizii comune, a spus el. Este o problemă delicată și dificilă. Mi se pare inadmisibil ca cineva să-și impună în fața celorlalți propriul punct de vedere despre această problemă. Noi, Uniunea Sovietică, ținem cont de faptul că Partidul Comunist și Guvernul cehoslovac și-au dat acordul, pe care îl respectăm.”

InfoMina

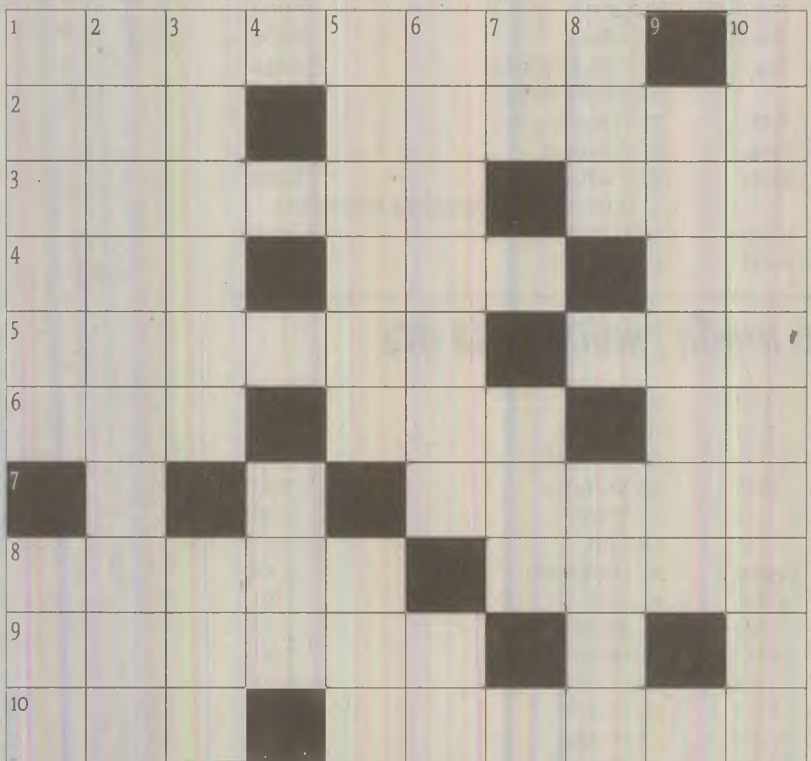
Poezia toamnei

ORIZONTAL: 1) „... de toamnă”, poezia în care G. Topăceanu definește toamna astfel: „Zăna melopeelor/ Spaima florilor și Doamna Curcubitateelor” 2) Primele elemente! – Poet român (1877-1904) din a cărui lirică diafană de factură simbolistă desprindem „Cântecul toamnei și serenade demonice” (Ștefan) 3) Autorul cunoscutei românețe rezonanță autumnală „Îți mai aduci aminte doamnă” – „Când struguri se...”, baletul lui M. Jora 4) Sigla pentru „Organizația de Cooperare Regională pentru Dezvoltare” – Decor pentru sezonul care urmează după toamnă – Sunt în duet! 5) Poet sovietic rus (1895-1925) autorul versurilor „Colo prin măcăcișul dintre răpi și ulmul ciung/ Toamna, iapă roiabă, paște scărpinându-și coama lung” („Toamnă”) – Culoare bleu extrasă din indigo! 6) Localitate din Norvegia – Fluviu de coastă în URSS 7) Începe toamna! – Dramaturg norvegian (1828-1906), autorul piesei „Nora” sau „O casă cu păpuși” 8) „Cu toamnă în...” o poezie de Ion Minulescu – Triat 9) Poet român contemporan, autorul poeziei „Toamnă românească” (Nicolae) 10) Aceia – Poet român (1869-1928) autorul poeziei „În toamnă” (Artur).

VERTICAL: 1) „... de toamnă”, volumul de versuri al poetului Demetriu Ionescu (1858-1922) – „... toamnei”, o

poezie din lirica lui John Keats 2) Barul de la Micești, autorul poeziei „Toamna țesătoare” 3) Acoperă fereastra – Triat! 4) Pus în calea apelor 5) Păreră – Papagal din arhipelagul Moluca 6) Cele două unități de timp din romanța „Dacă-n douăzeci de

toamne” – Cast! 7) Inimă de vită! – Păstrăv țărănesc 8) 200 (la roman) – Strămoșul cheilor 9) Poet american (Cullen), autorul poeziei „Amurg de toamnă” 10) Scriitor român (1854-1920) din lirica căruia menționăm poezia „Noapte de noiembrie” (Alex.)

Dicționar: RCD, IND, NAA, EIA, AAA, EIS

Milcovul 1989

DIN ARHIVA CC AL PCR

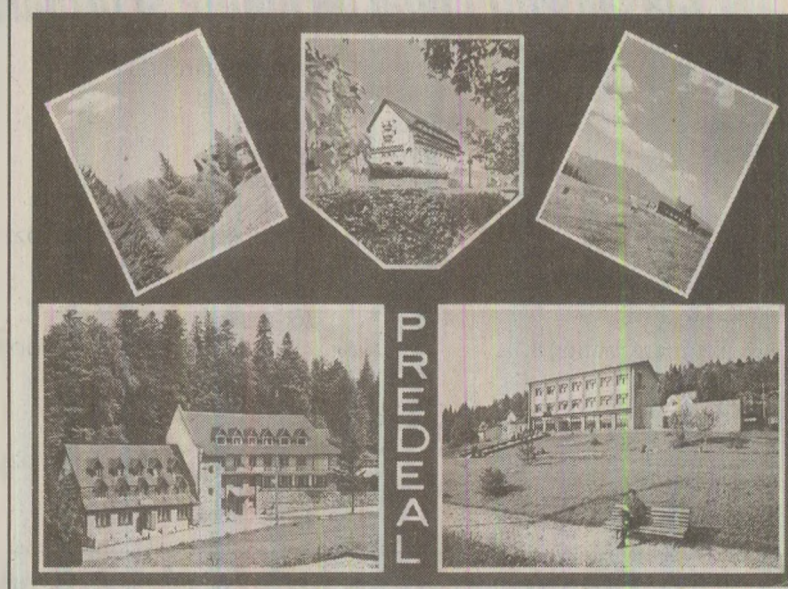
Componența funcțiilor cuprinse în birourile comitetelor județene de partid

	Aleși 1984	Propuși 1989
Total membri și membri supleanți	1.091	1.145
Din care:		
– prim-secretari	41	41
– secretari	164	204
– prim-vicepreședinți ai consiliilor populare județene și al municipiului București	41	41
– șefi secție organizatorică, propagandă sau control muncitoresc	41	68
– organizatorică	32	40
– propagandă	9	22
– control muncitoresc	–	6
– prim-secretari ai comitetelor municipale sau orășenești de partid	44	45
– președinți ai consiliilor județene ale sindicatelor	41	41
– președinte al comitetelor județene ale femeilor	41	41
– prim-secretari ai comitetelor județene ale UTC	41	41
– președinți ai uniunilor județene ale cooperativelor agricole de producție	40	40
– directori de centrale industriale sau mari întreprinderi	75	75
– secretari de comitete de partid din mari întreprinderi	86	85
– directori ai direcțiilor generale județene pentru agricultură	40	39
– cadre din învățământ	55	55
– inspectori generali ai inspectoratelor școlare județene	40	41
– rectori, prorectori sau secretari ai comitetelor de partid din institutele de învățământ superior	15	15
– șefi ai inspectoratelor județene ale MI	41	41
– șefi ai garnizoanelor militare, comandanți ai celor mai mari unități militare sau secretari ai consiliilor politice ale unităților	34	41
– președinți ai consiliilor unice agro-industriale de stat și cooperatiste	40	40
– directori ai direcțiilor județene sanitare	41	41
– economiști	29	30
– directori ai direcțiilor financiare județene	6	6
– directori de bănci	23	24
– cadre din presă, artă sau cultură	70	44
– președinți ai comitetelor județene de cultură și educație socialistă	40	40
– redactori șefi ai ziarelor județene	30	4
– conducători de institute de cercetare științifică sau proiectare	28	31
– cadre din construcții, arhitectură și sistematizare (vicepreședinți ai consiliilor populare județene, care se ocupă de construcții, sistematizare și proiectare, arhitectul șef, directorul trustului de antrepriză județean de construcții montaj	17	20
– vicepreședinți ai consiliilor populare județene	9	13
– directori de trusturi și întreprinderi de construcții	6	7
– șefi ai secțiilor de arhitectură, sistematizare ale consiliilor populare județene	2	–
– președinți ai tribunalelor județene sau procurorii șefi ai județelor	41	41
– președinți ai tribunalelor județene	24	23
– procurorii șefi ai procuraturilor județene	17	18

Compoziția membrilor birourilor Comitetelor județene de partid

	Aleși 1984	Propuși 1989
Total:	1.091	1.145
Din care:		
I. – După profesia de bază		
– muncitori, maeștri, tehnicieni	533	486
– ingineri și subingineri	231	308
– economiști	46	55
– profesori și învățători	105	104
– juristi	44	47
– medici	43	43
– medici veterinari	–	3
– ofițeri	75	82
– ziaristi	7	7
– arhitecți	5	6
– alte cadre cu pregătire superioară	2	4
II. Studii de stat		
– învățământ superior	556	655
– liceul	530	490
– școli de maeștri	5	–
III. Școli politice		
– Academia de studii social-politice	500	472
– urmează Academia de studii social-politice	84	55
– Institutul „B”	34	131
– urmează Institutul „B”	10	15
– școli de partid de 1 an	97	103
– Universitatea politică și de conducere	305	304
– urmează Universitatea politică și de conducere	61	65

SALUTĂRI DIN... PREDEAL!

vremea

În țară, vremea a fost caldă și în general frumoasă. Cerul a fost variabil în nordul țării și mai mult senin în celelalte regiuni. Vântul a suflat în general slab, cu intensificări izolate la munte, cu viteze până la 50 km pe oră. Temperaturile maxime ale zilei s-au situat între 14-22 grade, ușor mai ridicate în zonele deluroase,

iar minimele nocturne în general între 2-10 grade. Noaptea și dimineața în zonele depresionare de câmpie s-a produs ceață. În București vremea a fost caldă și frumoasă, cu cerul senin. Vântul a suflat slab. Temperaturile maxime au fost situate între 20-22 grade, iar minimele nocturne între 5-7 grade. Noaptea și dimineața au fost condiții de ceață.